

JELOVICA

IZVOZ STAVBNEGA POHIŠTVA

Tuji kupci vse bolj zadovoljni

Izvoz stavbnega pohištva je za Jelovico nuja, saj je domači trg preveč zasičen z izdelki, ki jih imamo v naši proizvodnji. Vendar doseči dober nivo izvoza ni lahka naloga. Predvsem je potrebno najprej temeljito obnoviti delovna sredstva, zatem pa z izboljšano kakovostjo prodreti na tuji trg. Jelovica je to storila in tako...

Poleg montažnih objektov izvažamo tudi stavbno pohištvo. V lanskem letu smo 89 % vsega izvoza dosegli prav z izvozom stavbnega pohištva. V letošnjem letu je ta delež malo manjši – 80 %, vendar je kljub vsemu še zelo velik.

S prvim izvozom stavbnega pohištva smo pričeli v letu 1964. Posebno pomembno prelomnico pa je predstavljalo obdobje od 1. 1. 1967 do 1969, ker se je v tem obdobju naša proizvodnja preusmerila v velikoserijsko proizvodnjo. Iz leta v leto smo povečevali izvoz izdelkov, ki zahtevajo večjo stopnjo obdelave. Ves dosednji izvoz je usmerjen na konvertibilna področja ZR Nemčije, Francije in Italije. In kaj izvažamo na ta področja?

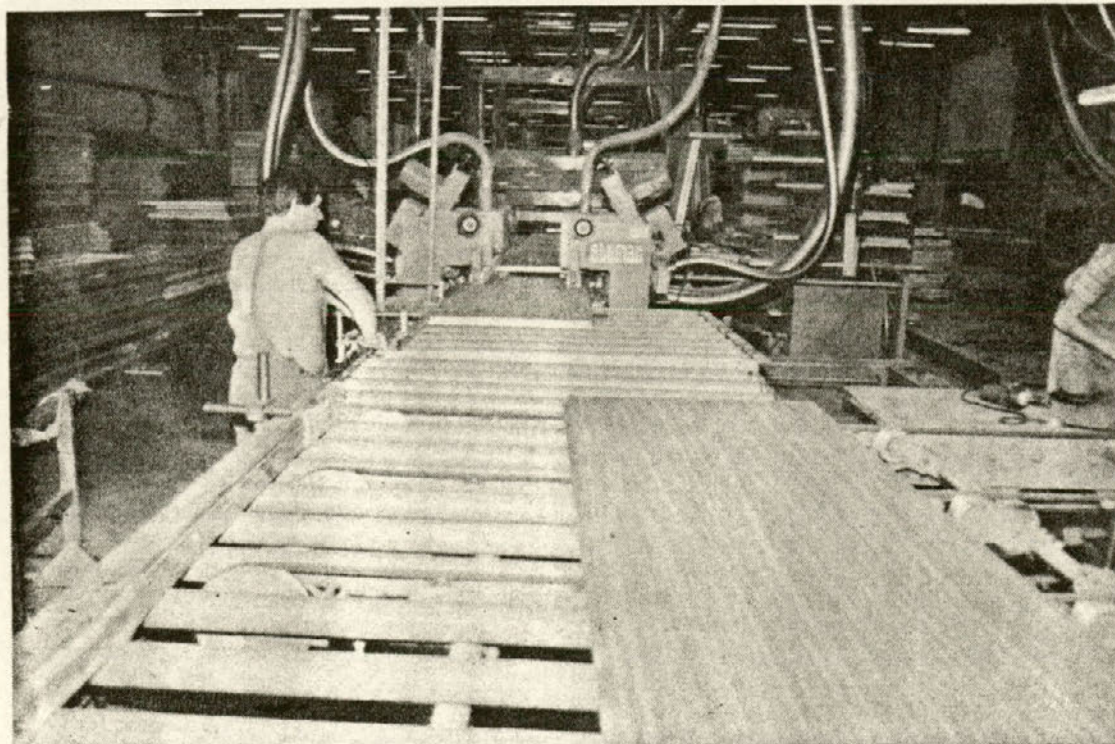
V ZR Nemčijo izvažamo vratna krila, tapetarske mize, okenske

okvirje za strešna okna, lamelna vrata (fronte). V Francijo izvažamo okenska krila za strešna okna, v Italijo pa smo izvozili manjše količine letvic za panelke in elementov za palete.

Vratna krila izvažamo različnim kupcem (Moderne Bau Elemente, ES Holzprogramm, Lehman, Hegger), ki imajo dobro organizirano prodajno mrežo. Izvoz se je stalno povečeval, saj smo od 3.000 kosov izvoženih vratnih kril v letu 1976, v letu 1986 izvozili 54.500 kosov. V letošnjem letu

smo izvozili že 49.000 kosov in bomo lanskoletno količino verjetno presegli. Vsa vrata so furnirana z limba ali macore furnirjem, lakirana ali nelakirana. Kupci so s kvaliteto vratnih kril zadovoljni, upravičeno nezadovoljni pa so bili zaradi stalnih kasnitev dobav. Z uvedbo druge izmene v proizvodnji vratnih kril se je stanje spremenilo, saj se zdanja dva meseca držimo dogovorjenih rokov.

Poleg vratnih kril smo izvozili že 24.000 kosov tapetarskih miz, po katerih je zelo veliko povpraševanje. Zaradi omejenih proizvodnih kapacitet smo se odločili, da mesečno izdelamo 3.000 kosov. Proizvodnja je bila v juniju in juliju minimal-

Jelovica je morala za svoj izvoz stavbnega pohištva veliko narediti. Predvsem je bilo potrebno zamenjati večino strojev s sodobnejšimi. Posebna skrb pa je sedaj potrebna, da so vsi izdelki, še posebno notranja vrata, izredno kakovostni. Da je to doseženo, pa pove podatek, da bo Jelovica v tem letu izvozila kar blizu 60.000 notranjih vrat.

GLASILO DELOVNEGA
KOLEKTIVA JELOVICA
LESNA INDUSTRIJA
ŠKOFJA LOKA

LETO XVI

ŠT. 3

OKTOBER 1987

Iz vsebine

- **dober izvoz notranjih vrat**
- **proizvodnja in prodaja v trideset letih dosežena po načrtu**
- **dan Jelovice – državna odlikovanja za 8 delavcev**
- **sindikalni izleti na Češko in Avstrijo ter opravičilo Alpetoura**
- **gasilci, planinci in rekreacija**
- **kadrovske novice**

na, ker nam kupec ni pravočasno dobavil vezanih plošč.

Firmi Deutsche Meister izdelujemo v Gorenji vasi okenske okvirje za izdelavo strešnih oken. V letošnjem letu bomo naredili planiranih 20.000 kosov. Kupec je s kvaliteto in dobavami zelo zadovoljen, saj v tem letu ni bilo reklamacij. Z njim se dogovarjamo še o drugih načinih sodelovanja preko kooperacije in to na področju strešnih in PVC oken. Velike težave pa imamo pri izvozu lamelnih vrat (front), kjer neprestano podaljšujemo dobavne roke, tako da ne bomo izvozili niti polovico planiranih količin.

V Francijo smo firmi Roto Frank izvozili 11.250 kosov okenskih kril za strešna okna. Izdelujemo jih v Sovodnju. Kupec je z izdelavo in dobavami zadovoljen, saj smo se vedno, četudi z velikimi težavami, držali dogovorjenih rokov. Ker ima kupec sam proizvodnjo teh kril, se njegove potrebe po teh krilih zmanjšujejo.

Nadaljevanje na naslednji strani

slišali, kaj o pomenu izvoza naše države in obveznostih do tujih upnikov. Kakšna je situacija pri nas?

V letošnjem letu smo izvozili že za skoraj 1.900.000 ameriških dolarjev naših izdelkov, trikrat več kot pa smo uvozili, tako da je naša zunanjetrgovinska bilanca zelo dobra.

Res je, da z izvozom ne pokrijemo vseh stroškov, toda izvoz naših izdelkov je potreben, saj naša proizvodnja presega domače povpraševanje, poleg tega pa se na zunanjem trgu srečujemo s konkurenco, kar je koristno za večjo skrb pri kakovosti.

Naši izdelki morajo biti zato

veliko proizvajalcev pohištva, zato bo tudi na domačem trgu v kriznem obdobju prodajal le tisti, ki bo delal dobro in pravočasno. Zahtevni izvoz pa te nauči ravno to.

Brez izvoza naših izdelkov ne bi bilo uvoza reprovromaterialov, prepotrebnih strojev in posodabljanja proizvodnje.

In kako bo z izvozom stavbnega pohištva v naslednjem letu? Izvoza stavbnega pohištva ne bomo povečevali. Prilagajali se bomo razmeram na tujih trgih in izbirali ter izvažali tiste izdelke, pri katerih dosegamo boljše rezultate.

Jožica Bergant

S tako spreminjenim letnim planom se približujemo doseženi proizvodnji iz leta 1986.

Kljub danim popustom pri prodajnih cenah in odpiranju novih prodajnih mest, ne bomo uspeli realizirati prvotnega prodajnega plana.

Glede na dokaj prosto formuliranje prodajnih cen, trg ne priznava tako visokih povečanj prodajnih cen, kot bi iz podražitev reprovromaterialov bilo potrebno za pokrivanje stroškov. Ker je potrebno odprodati zaloge, se bo morala proizvodnja zaradi dokompletacije asortimana prilagajati naročilom poslovalnic in znanih kupcev. Letni plan prodaje smo razdelili med poslovalnice v enakem razmerju, kot je bil izdelan

prodaje v obdobju avgust—december za posamezno poslovalnico, ker smo upoštevali izvršitev plana v obdobju januar—julij.

Ob zmanjšani oziroma povečani proizvodnji se doslej priračeno število zaposlenih v nekaterih obratih spremeni, medtem ko smo zaradi novih prodajnih predstavništev v prodajni mreži povečali plansko zaposlenost. Ustvarili naj bi približno 500 milijonov din akumulacije, obveznost izdvajanja iz čistega dohodka za stanovanjske potrebe v višini 230 milijonov din, za ostalo skupno porabo 24 milijonov din in za osebne dohodke 4.410 milijonov din.

S.O.

Tretje četrletje — še preveč težav

Na zadnjem delavskem svetu je bilo govora tudi o poslovanju Čeprov še niso bili znani vsi rezultati devetmesečnega poslovanja, j bilo moč že podati nekatere ocene. Strnil jih je glavni direktor Matjaž Čepin. Del njegovih besed objavljamo tudi v glasilu.

Konkurenca na tržišču je velika in močna, vendar smo kljub temu v mesecu avgustu dosegli izredno dobro prodajo, manj v mesecu juliju. Zaradi izredno dobre prodaje v poslovalnicah pa je prišlo v mesecu septembru do desortiranosti izdelkov. Proizvodnja stagnira, čemur je vzrok premalo delovne sile, proizvodnja je potrebno prilagajati tržnim potrebam in zahtevam. Kritična je situacija pri proizvodnji oblog (od meseca aprila nismo dobili lesa iz SZ), primanjkuje notranjih vratnih kril in oken Termoton. Vezanih oken je veliko na zalogi, vendar niso zasteklena. V obratu vhodnih vrat smo

vedli drugo izmeno. Velika desortiranost je na področju vrat, polken in vidnih podbojev. Primanjkuje notranjih vratnih kril in oken Termoton, ki pa sta naša tržno najbolj zanimiva proizvoda. Pri nabavi materiala se zatika predvsem nabava iz uvoza, kjer uvažamo predvsem preko kooperacije. Les je drag in problematična je kvaliteta le-tega.

Izvoz montažnih objektov — počasi se plasiramo na tujem tržišču tudi z montažnimi objekti, kjer pa se predvideva tudi soliden dohodek. Pripravlja se plan za leto 1988 — izhodišče je v 4 % povečanju proizvodnje z istim številom delavcev.

DS DO JELOVICA

Popravek letnega načrta

Ugotavljamo, da smo v začetku leta postavili visoke cilje na nekaterih področjih, kot so: — izvoz montažnih objektov — proizvodnja in prodaja oken Jelobor in s tem povezana proizvodnja senčil. Ukinjena druga izmena proizvodnje vratnih kril povzroča

primanjkljaj za potrebe prodaje na domačem trgu in ovira prodajo vratnih podbojev. Prvotni plan moramo zaradi prilagajanja tržišču znižati za 11 %. Največjo spremembo pomeni omejitev proizvodnje oken Jelobor, povečanje proizvodnje vratnih kril za notra-

NOVA STROJNA OPREMA

Kakovostnejša površinska obdelava vrat

Eden bistvenih pogojev za izdelavo kvalitetnih izdelkov in s tem uspešno konkuriranje le-teh na domačem in tujem trgu je tudi sodobna tehnološka opremljenost proizvodnih obratov. Zato je treba stalno slediti tehnološkim novostim ter v mejah racionalnosti tekoče obnavljati zastarelo opremo z novimi dosežki.

V letošnjem letu smo zaradi izpopolnitve linije za površinsko obdelavo vratnih kril iz sredstev lisinga nabavili najsoodobnejši brusilni stroj STEMAC z oznako MAC 1 T italijanske proizvodnje in UV (ultravijolični) sošilnik laka SUPERFICI, s ciljem doseči čim bolj kvalitetno površinsko obdelavo vratnih kril. V planu je bil tudi nakup kontaktnega brusilnega stroja za vrušenje vratnih kril pred površinsko obdelavo, ki bi nadomestil obstoječi valjčni kontaktni brusilni stroj, s katerim ne dosegamo želene kvalitete brušenja površin. Zaradi pomanjkanja deviznih sredstev pa smo se morali nakupu žal odpovedati, oziroma smo nabavili dva cenejša brusilna stroja MAWEG, namenjena za brušenje posameznih okenskih elementov. Oba brusilna stroja sta že montirana, in sicer eden v obratu oken na Starem dvoru, drugi pa na obratu Sovodenj, kjer so že prešli na izdelavo okenskega krila s posnetimi robovi.

Brusilni stroj STEMAC je bil v septembru montiran v linijo za

površinsko obdelavo vratnih kril na mesto starega valjčnega kontaktnega brusilnega stroja ERNST. Namenjen je za vmesno brušenje, to je brušenje temeljnega laka pred nanosom pokrivnega laka. To brušenje mora biti zelo kvalitetno, saj je od njega odvisen končni eksetski videz lakiranih površin. Odvzem mora biti minimalen in enakomeren, zato da ostane na površini čim večja količina temeljnega laka. To lahko dosežejo le zelo precizni brusilni stroji. Za ta namen ima brusilni stroj STEMAC vgrajen brusilni agregat s posebnim pritisknim čevljem, sestavljenim iz štiridesetih elektronsko krmiljenih členov. Ti členi brusni papir popolnoma prilagodijo površini vratnih kril in tako omogočajo zelo enakomerno kvalitetno brušenje z minimalnim odvzemom po celi površini vratnega krila.

Za brusilnim agregatom ima stroj vgrajen valj za poenotenje leska, imenovan Scotch. To je posebna krtača, ki na lakiranih površinah naredi zastrt lesk. Na izhodu iz stroja so vgrajena še krožeča izpihovala,

pa je, da spremenimo mišljenje ljudi, da se montažna hiša ne more primerjati z zidano, kar verjetno izvira iz prvotno grajenih brunaric in barak.

K sloganu na prospektu „HIŠA KOT HIŠA, kdor ne verjame, naj potrka“ je svoj delež prispeval tudi tov. Omahen.

Puli.

Ker sejmi in razstavljeni izdelki niso dosegljivi vsem kupcem, kupec pa si želi izdelek ogledati, ga otipati, smo v letošnjem letu odprli 3 predstavništva (Murska Sobota, Nova Gorica in Požarevac), kjer sicer ni razstavljenih vseh vzorcev, so pa

S transparenti velikokrat reklamiramo svoje izdelke na številnih prireditvah. Še posebej v škofjeloški občini, kjer na ta način med občani utrjujemo prepričanje, da je Jelovica močna delovna organizacija. Na sliki je transparent ob letošnjem „Loka rallyju“.

Stalno izpopolnjevanje in izboljševanje materialov pa je privedlo do tega, da je montažna hiša enakovredna klasično zidani, če damo na tehtnico prednosti in pomanjkljivosti obeh gradenj. Kako simpatični domovi so naše montažne hiše pa prikazemo na fotografijah v raznih oblikah.

Sejmi so še vedno zelo razširjena oblika predstavitve našega prodajnega programa. Letos smo razstavljali dvakrat v Kranju in Zagrebu ter v Gornji Radgoni. Če nam bodo dopu-

vidni glavni predstavniki iz našega programa stavbnega pohištva, pa tudi prerezi sten montažnih hiš. Postopoma pa bo treba obnoviti ali vsaj dopolniti z novimi eksponati poslovalnice, ki poslujejo že dalj časa.

Trudimo se, da bi bila Jelovica s svojim uveljavljenim imenom in znakom prisotna na vseh pomembnejših mestih. Razne napisne table, panoji in transparenti so postavljeni na mestih prodaje, raznih športnih prireditvah, shodov, pa tudi na avto-

Če bi hoteli ocenjevati, kakšna je najuspešnejša reklama, potem bi verjetno le težko našli dokončen odgovor. Zato je pri reklamiranju izdelkov in delovne organizacije pač potrebno sodelovati na čim več področjih, saj je le to zagotovilo, da bo reklamno sporočilo videno. Zato je tudi rally avtomobil lahko primeren objekt za reklamiranje, še posebej pri mladih, ki te vragolije voznikov gledajo z navdušenjem, hkrati pa so to tudi naši bodoči kupci.

gandi brez stroškov lahko prispevamo ljudje z osebnim izjavljanjem.

oblika prinesele delež uspeha našega dela.

Marinka Berčič

PREDSTAVLJAMO VAM:

Poslovalnica Kragujevac in predstavništvo Požarevac

Letos, ob pričetku delovanja novega uredniškega odbora, je bila sprejeta tudi rubrika „Predstavljamo vam“. Da bi bili vsi delavci Jelovice seznanjeni z novimi prodajnimi mesti, smo dali prednost novo odprtim predstavništvom.

Verjetno je že bil izrečen kak očitek, češ naša poslovalnica, ki uspešno deluje že več let, pa še ni bila vredna objave. Da bi vsi hitreje prišli na vrsto, smo se odločili, da predstavimo poslovalnico Kragujevac, ki uspešno posluje že dvanajsto leto, z letos odprtim predstavništvom v Požarevcu. K temu je največ prispeval spretni in delovni poslovodja tov. Jovanović, ki je pripomogel, da smo v dobrem mesecu dni dobili primerne prostore, osebje in uredili vse formalnosti za otvoritev predstavništva dne 10. 9. 1987.

Poslovalnica Kragujevac

5. maja 1975. leta je bilo v Kragujevcu odprto predstavništvo Jelovice v okviru poslovalnice Niš z namenom, da se po letu dni osamosvoji v poslovalnico Kragujevac. Do 18. januarja 1977, ko je bila odprta poslovalnica Kragujevac v najetih prostorih, je bil v predstavništvu zaposlen Živojin Jovanović, bolje poznan ko Žika, ki

valnice Kragujevac montažnega tipa Jelovica (sovlagatelj DO Bilokalnik) po zaslugi tov. Jovanovića, ter z veliko pomočjo tedanjega direktorja TOZD Maloprodaja tov. Vlada Vendramina in vodje DSSS tov. Vekoslava Šketa. Danes je poslovalnica Kragujevac s približno 1.500 m² skladiščnih in pisarniških prostorov in s 15 zaposlenimi delavci ena naših najmodernejših poslovalnic. Poslo-

Ob otvoritvi novega predstavništva v Požarevcu, ki naj bi pomembno prispevalo k povečani prodaji stavbnega pohištva, je vse prisotne pozdravil Žika Jovanović, vodja poslovalnice Kragujevac.

je postal vodja poslovalnice Kragujevac. V obdobju od leta 1977 do 1982 je bila po izpolnjevanju plana realizacije poslovalnica Kragujevac vedno med prvimi tremi poslovalnicami. 20. junija 1982 je bila otvoritev novo zgrajene poslo-

valnica Kragujevac pokriva z izdelki Jelovice centralni del Srbije, Šumadije in Pomoravja. Poslovalnica Kragujevac ima kot poslovalnica I. kategorije letni plan 240 starih milijard din oziroma 10 % plana prodaje vseh poslovalnic. Delavci iz

do plan do konca leta tudi izpolnili. Poslovalnica Kragujevac je med redkimi poslovalnicami, ki prodajo na tržišče tudi montažne objekte.

druge delovne organizacije s tega področja pa bodo imele v Jelovici svojega predstavnika, ki bo skrbel, da bo poslovno sodelovanje še obsežnejše in uspešnejše.

DM

Predstavništvo POŽAREVAC

V Požarevcu zastopa Jelovico tov. Majdan STEFANOVIĆ, blagajniška dela pa opravlja tov. Višeslava Ranković. Predstavništvo ima 68 m² najete površine v Ulici Čede Vasovića 72. V njem so razstavljeni eksponati našega stavbnega pohištva, katerega si lahko kupci ogledajo, ga naročijo in vplačajo. Izdelki pa bodo ukpцем dobavljeni iz skladišča poslovalnice Kragujevac. Na ta način bo intenzivneje obdelan del Srbije južno od Donave. Gradbena podjetja STIG, Jedinstvo, Sveta Mladenović, Dom in sta-

ZAPOSLENI V POSLOVALNICI KRAJUJEVAC:

Jovanović Živojin, vodja posl. Milojević Radoslav, prodajalec Jovanović Ljiljana, prodajalec Stojanović Slobodanka, prodaj. Jovanović Snežana, blagajnik Ljubisavljević Mirjana, blagajnik-administrator Grozdanović Siniša, skladiščnik Miodrag Vasić, pomočnik skladiščnika Modić Hinko, viličarist Dacić Vojislav, sklad. delavec Vukosavljević Milica, čistilka Sretenović Milan, vratar Došić Rade, vratar Popović Milivoje, vratar Smolović Radovan, vratar

Nesreče na delu

Če pogledamo število nesreč za mesec september, lahko ugotovimo, da je bil mesec dokaj miren. Vsi pa vemo, da se zarečenega kruha lahko veliko poje, da nesreča nikoli ne počiva in še bi lahko naštevali podobne pregovore. Da to drži, navajamo nekatere nesreče, ki so se našim delavcem zgodile v zadnjem času:

Vanek je 8. 9. 1987 šel z dobrim namenom na delo, vendar pa mu je to preprečil njegov moped. Ob padcu v Žabnici si je poškodoval nogo.

Naš Tomaž je veselo varil voziček, pri tem pa pozabil natakati očala in tujek se je znašel v njegovem očesu. To se je zgodilo 9. septembra.

15. septembra pa se je pripetila nesreča J. Francu v Gorenji vasi, ko je ob priliki porezovanja letvic na čelilniku pozabil odmakniti levo roko z obdelovanca in se pri tem urezal v sredinec leve roke.

Milan J. z obrata oblog je povezoval našagane letvice. V

svoji zagnanosti pa je povezal tudi svoj prst — oziroma si je zadril žico, to je bilo 16. septembra.

No, pa da nadaljujemo, 17. septembra pa se je v obratu Predvor Mateja P. poškodovala levo nogo. Mateja je šla po delovnih opravkih kar v cokljah.

Lojze F. iz proizvodnje montažnih objektov je veselo izdeloval nosilce. Ker ga stroj ni ubogal, mu je poslal nazaj eno od letov, ki mu je poškodovala roko.

Tako izgleda spisak vseh nesreč ki so se pripetile po obratih naše delovne organizacije v preteklem mesecu. Zapisali smo jih zato, ker se je večina teg nesreč zgodila zaradi malomarnosti delavcev. Izostanki z dela, izgubljene ure stroja in podobno pa so v obdobju, ko se borimo za dohodek, seveda preveliko breme, da bi bili lahko ob vsem tem povsem ravnodušni.

G.K.

PREDSTAVLJAMO VAM NOVEGA SODELAVCA

Bogdan Hafner

Ob novoletni reorganizaciji Jelovice so se nekatera delovna mesta oblikovala drugače in tudi njihovo delovno ime je sedaj spremenjeno. Tako delovno mesto je denimo vodenje sektorja prodajnega inženiringa. Aprila ga je prevzel BOGDAN HAFNER, diplomirani ekonomist, ki je tako prevzel zadolžitve za prodajo na domačem trgu. Tako bi na kratko lahko imenovali to delovno področje, ki pa je seveda bistveno drugačno in tudi precej bolj obsežno, kot pove ta kratki naslov.

Za Bogdana, ki je kot mlad ekonomist začel v analitski službi Alpetoura v Škofji Loki in kasneje nadaljeval kot v.d. direktorja hotelov v Bohinju, je bilo ponujeno delovno mesto v Jelovici izziv in zato se je zanj tudi prijavil. Skrbeti za delo kar 22 poslovalnic, skrbeti za investicije (gradnje novih poslovalnic), kjer je potrebno poskrbeti za kadre, operativno, samo gradnjo, potem za poslovanje, neprestano bedeti nad cenami na domačem trgu, skrbeti, da ni preveč zalog in še bi lahko naštevali, vsekakor ni lahko. Vendar priložnost je tu in Bogdan jo bo vsekakor poizkusil izkoristiti.

Na vprašanje, kako ocenjuje Jelovico sedaj po teh mesecih dela, je prepričano dejal, da ob sedaj zastavljeni strategiji ne bi smelo biti velikih težav. Jelovica ima po njegovem dovolj dobre izdelke, ki se bodo pač morali spopadati z izjemno hu-

do konkurenco, ki vlada na tem področju na domačem trgu. Ker pa ima Jelovica kot ena redkih tovarn svojo prodajno mrežo, preko katere uspe prodati večino svojih izdelkov, je to zagotovo prednost, ki jo je v vsakih tržnih razmerah mogoče uresničiti. Če pa bo tudi v izvoz v prihodnje prodano toliko stavbnega pohištva in če se bo tudi trend izvoza montažnih hiš nadaljeval, potem Jelovica ne bi smela imeti nobenih težav, ki bi bile samo njene.

Ni mu žal, da se je odločil priti v Jelovico. Dovolj mladih zagnanih delavcev je tu, ki so že pripravljeni prevzeti večino bremen in pravi, da rezultati ne morejo izostati. Seveda pa ne morejo biti samo njegova skrb, temveč vseh njegovih sodelavcev, ki kot on skrbijo za izjemno pomemben del aktivnosti v Jelovici. — prodajo izdelkov.

j.č.

NE PREZRITE

Kdaj ste bili zadnjikrat v Loškem muzeju?

Verjetno vas bo malo znalo odgovoriti na tole vprašanje, ki smo ga postavili v naslovu. Zato ker smo le redki obiskovalci muzeja, in zato, ker je tam po zaslugi kustosov, ki se neprestano trudijo za novostmi, vedno veliko zanimivih stvari, vam podrobneje predstavljamo Loški muzej. Morda vas bomo vzpodbudili, da ga boste prvi prosti dan obiskali. Verjemite, ne bo vam žal.

Loški muzej je lokalni muzej splošnega ali kompleksnega tipa, ki ga sestavljajo naslednje zbirke: prirodoslovna, zgodovinska, kulturno-zgodovinska, etnološka in umetnostna; geološka in arheološka pa sta v pripravi. Svoje prostore ima v Škofjeloškem gradu, kjer so zbirke razporejene v sobah, hodnikih in kapeli (glej skico!). Razporeditev grajskih prostorov izvira iz prvega desetletja tega stoletja, ko so bila končana preureditvena dela, ki so jih po načrtih Viljema Tree in Janeza Krstnika Molinara izvajale uršulinke celi dve desetletji.

Po letu 1803, ko je prenehala

830-letna vladavina freisinških škofov nad Škofjo Loko in loškim ozemljem, je grad prevzela država, v gradu pa so bili še naprej uradi (davkarija, sodišče, zemljiška knjiga). Leta 1870 je grad kupil industrialec Fidelis Trpino iz Ljubljane, konec leta 1890 pa je prešel v last Uršulinskega samostana v Škofji Loki. Nove lastnice so dale leta 1892 podreti veliki osrednji stolp na grajskem dvorišču, prezidale vse grajske trakte in grad prek stopnišča povezale s samostanom. V tako preurejenem gradu so uredile deklški internat z meščansko šolo in učiteljske. Med prvo svetovno vojno je tu delovala

Nadaljevanje na 8 strani

Državna odlikovanja za 8 delavcev

Jubileji in najrazličnejše slovesnosti so jugoslovanska posebnost. Verjetno ni dežele na svetu, kjer bi jih imeli toliko kot pri nas. Zato je kar čudno, če se dan nekega kolektiva ne odvija na nekem prireditvenem prostoru, če ni obveznih zvočnikov, godbe na pihala, vnetih govornikov in veseljačenja v pozno noč do polne pijanosti. No in prav to se ni zgodilo, ko je 9. oktobra Jelovica praznovala svoj „Dan Jelovice“. Vse skupaj je trajalo le dobro uro, bilo je kar se da skromno, zato pa nič manj prijetno.

Posebej pomemben dan je bil to za 8 delavcev Jelovice, ki so prejeli visoka državna odlikovanja s katerimi jih je odlikovalo predsedstvo Socialistične federativne republike Jugoslavije.

Odlikovanje so prejeli:

Vladimir Vendramin — red za slug za narod s srebrno zvezdo
Odlikovanje je prejel za dolgoletno uspešno delo v Jelovici, kjer ima velike zasluge pri organiziranju in izgradnji lastne trgovske mreže, izredno aktiven pa je tudi v samoupravnih organih in številnih društvi in organizacijah izven delovne organizacije.

Živojin Jovanović — medaljo zaslug za narod
Medaljo je prejel za uspešno vodenje poslovalnice v Kragujevcu, ki je danes ena najlepših in najuspešnejših poslovalnic Jelovice, izredno aktiven pa je tudi na družbenopolitičnem področju v domačem kraju.

Žika Jovanović

Marjan Kovač — medalja zaslug za narod
Začel je kot dober mizar, sedaj pa je že dolga leta skladiščnik žaganega lesa. Vselej se je vključeval v samoupravno delo, pri delavcih pa je znan kot dober delavec in dober organizator. Še najbolj pa je pri večini poznan kot eden izmed pobudnikov in dolgoletnih pevcev okteta Jelovica. Ta zbor

Marjan Kovač

je ponesel pesem širom po svetu in tako veliko prispeval k ugledu Jelovice.

Mladen Mrdja — medalja zaslug za narod
Priznanje je prejel za uspešno vodenje poslovalnice v Stari Pazovi. Po njegovi zaslugi so izdelke Jelovice spoznali po skoraj vsej Vojvodini, predvsem

Mladen Mrdja

pa v številnih gradbenih organizacijah. Mrdja Mladen je izredno aktiven tudi v samoupravnih organih in v domači krajevni skupnosti.

Predsednik delavskega sveta Jelovice Srečo Peklaj je imel tokrat veliko prijetnejšo dolžnost kot voditi obsežne seje delavskega sveta.

Dobitnikom državnih odlikovanj in prejemnikom jubilejnih nagrad je spregovoril tudi škofjeloški župan Jože Albreht. Dejal je, da ob takih delavcih, kot jih ima Jelovica, ki dobivajo visoka državna odlikovanja, ni strahu, da poslovni rezultati ne bi bili dobri. „Prepričan sem“, je dejal, „da bomo vse težave, v katerih smo, lahko premagali, če bomo imeli še več tako dobrih delavcev.“

Brez okteta Jelovice seveda ne gre na taki prireditvi. Tokrat so se pevci prvič predstavili v novi sestavi tudi delavcem Jelovice. In to zelo uspešno, saj so morali dodajati nove točke k programu.

brnim vencem
Do upokojitve je opravljal številna dela od obratnega električarja do obratovodje vzdrževalnega servisa. Bil je eden pomembnih inovatorjev in

Miha Boncelj

Slavko Špik — medalja dela
Zanj bi lahko zapisali, da je marljiv in priden delavec. Bil je strojni mizar, zatem mizar na

Franc Kožuh

dober mentor, ki je svoje dolgoletne izkušnje znal prenašati na mlade. Tudi kot gasilec in rezervni vojaški starešina je izredno aktiven.

Anton Roblek — red dela s srebrnim vencem

Red dela je dobil za svoje izjemno znanje, saj je z leti postal eden najboljših strokov-

Anton Roblek

nih vzdrževalcev. Je predlagatelj številnih inovacij in izboljšav. Veliko deluje v sindikalni organizaciji v domačem turističnem društvu in v gradbenem odboru krajevne skupnosti.

Mihael Boncelj — medalja dela
Poznan je kot dober delavec, ki je napredoval v vodjo delavnice in sedaj v vodjo varnostne službe. Je aktiven gasilec, delaven v sindikatu in krajevni skupnosti.

Najvišje državno odlikovanje je za svoje tridesetletno delo — od tega večinoma v Jelovici — prejel iz rok predsednika občine Vlado Vendramin.

Slavko Špik

montaži oken na terenu, sedaj je mizar pri sestavi oken. Veliko dela tudi v različnih komisijah in odborih, aktiven je na samoupravnem področju.

Za pomoč pri gašenju požara na obratu Stari dvor je priznanja prejelo več gasilskih društev. Glavni direktor Jelovice Matjaž Čepin izroča priznanje predstavniku GD Škofja Loka.

Na tej kratki slovesnosti pa je 31 delavcev Jelovice prejelo priznanje za njihovo 10-letno delo, 16 jih je dobilo priznanje in denarno nagrado za 20 let dela in kar 33 delavcev za 30 let dela. Med njimi bomo nekatere predstavili v prihodnji številki, še posebno tiste, ki so vseh 30 let delali v Jelovici.

j.č.

„Dan Jelovice“ so počastili tudi številni gostje. Med njimi so bili: Jože Albreht, predsednik skupščine občine Škofja Loka, Rok Gašperšič, glavni direktor sozd GLG, Sandi Bartolj, predsednik sveta ZS Škofja Loka, Alojz Potočnik, predstavnik ZZB Škofja Loka in Anton Kvaternik, član občinske komisije za odlikovanja in priznanja.

Ko je pred časom Jelovico zajel požar, so domačim gasilcem priskočila na pomoč tudi številna druga gasilska društva iz okolice. Vsem tem je Jelovica v zahvalo podelila spominske plakete, saj so resnično veliko prispevali, da ogenj ni pustil katastrofalnih posledic, ki bi lahko še kako vplivale celo na socialno varnost delavcev. Priznanja so tako dobili: IGD Gradis, IGD Gorenjska predilnica, GD Trata, GD Škofja Loka, GD Virmaše in GD Jelovica.

Nemci, uršulinke pa izgnali. Po osvoboditvi je bila v njem bolnišnica za nemške vojne ujetnike do leta 1948, nato pa kazensko-poboljševalni zavod. Leta 1959 ga je prevzela v upravljanje občina in v njem namestila muzej.

Muzej se pri svojem delovanju omejuje na ozemlje, ki je 830 let tvorilo t.i. loško gospodstvo pod oblastjo freisinskih škofov. Gospodstvo je obsegalo Škofjo Loko, Poljansko in Selško dolino, Loško pogorje, del Polhograjskega hribovja, obronke Jelovice in Bohinjskih gora ter

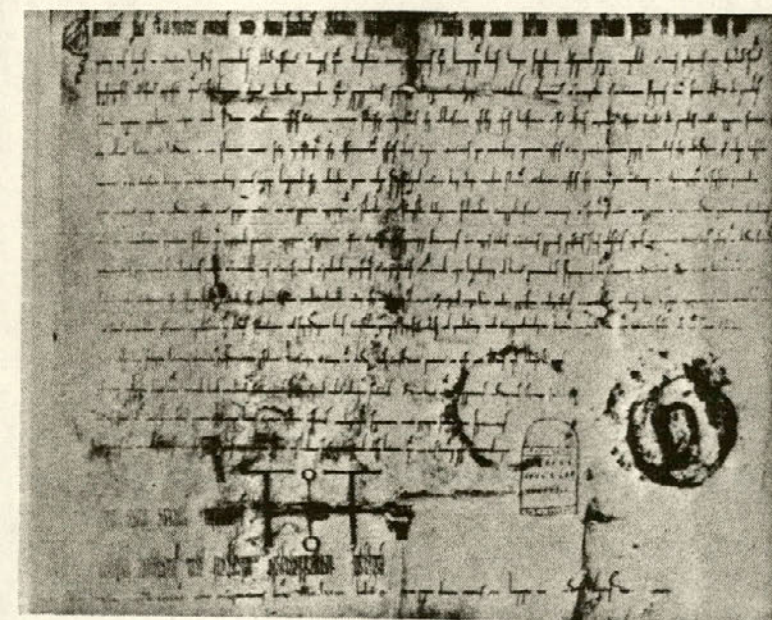
Volbenka Schwarza, ki je vzdana na fasadi hiše Mestni trg št. 4 (stavba SDK). Arheološke najdbe kažejo, da je bilo loško ozemlje naseljeno vsaj od eneolitika dalje. V času velikega preseljevanja ljudstev, ki jih na pohodih v Italijo ni mogel zadržati niti znameniti limes, grajen med Ilikom in Italijo od prvega do petega stoletja in potekajoč tudi čez loško ozemlje (Nova Oselica), se je tu naselil slovanski živelj. O tem pričajo slovanska imena še obstoječih naselij, ki jih omenjajo listine s konca dese-

ga. Zgornji stolp na Kranciju in odmaknjeni Stari grad pod Lubnikom, protopisarji in kaščar ter kaščarjevi pomočniki. V upravnem pogledu je bilo ozemlje razdeljeno na urade in kasneje na župe. Oskrbnik je vodil načrtno kolonizacijo in skrbel za dotok rente. Pomagali so mu župani, postavljeni iz vrst podložnih kmetov, nad katerimi je imel škof tudi sodno oblast.

Da bi povečali svoj dohodek, so škofje z načrtno kolonizacijo povečevali obseg obdelovalne zemlje. Naseljevali so nove podložnike, ki so krčili gozd in ga spreminjali v obdelovalno zemljo ter ustanavljali

škega polja so že v desetem stoletju naselili svoje rojake Bavarce, ki so se tu kmalu poslovenili. Nanje danes spominjajo le še krajevna, ledinska in osebna imena ter narečje prebivalcev naselij od Starega dvora do Stražišča. V dvanajstem in trinajstem stoletju so v spodnji del Poljanske doline naselili slovenski živelj iz okolice Vrbskega jazera. Prisojen svet pod Ratitovcem pa so kolonizirali koncem trinajstega in v začetku štirinajstega stoletja Tirolci iz območja Innichena, ki so v nasprotju z Bavarci dolgo ohranili svoje nemško narečje.

Mira Kalan

Tale darilna listina iz leta 1473 je nedvomno izredno dragocena listina, na katero bi bil ponosen vsak muzej. Ta in podobne vrednote krasijo zbirko v loškem muzeju.

Sorško polje. Ozemlje, ki danes v glavnem sovпада z občinskimi mejami.

V prvi sobi je predstavljeno loško ozemlje z zemljevidom in reliefom, ki ju je ob pomoči učencev izdelal profesor meščanske šole Janez Grum že pred drugo svetovno vojno. Širjenje loškega gospodstva in njegovo naseljevanje ponazarjajo fotografije in prevod darilnih listin, ki dokazujejo tisočletno starost Loke in drugih naselij, ter risbe. Maketa dela Sorškega polja prikazuje značilno razdelitev polja v sklenjene proge in Bitnje kot primer obcestne vasi. Diapozitivi predstavljajo portrete šestih škofov iz Freisinga, ki so, med osemindesetimi, ki so vladali podložnikom 830 let, posebno pomembni. Dva med njimi sta v Loku tudi pokopana: Leopold (1378–1381) v nunski cerkvi in Konrad V. (1411–1412) v starološki župni cerkvi. Tu so še freisinski grb, kip škofa Čorbinijana, ustanovitelja freiške škofije in mavčna odlitina dveh spominskih plošč:

tega stoletja (npr. Suhai. Scasoma pa je bil vključen na mermanski zahod. To se je zgodilo po letu 955, ko so bili Madžari odločilno poraženi v bitki pri Augsburgu. Od tedaj se je tod nemoteno uveljavljal nemški vpliv in uvajal nov družbeni red – fevdalizem. Nemški vladar Oton II. je leta 973 podelil freisinskemu škofu Abrahamu v fevd Loko (današnja Stara Loka), obe dolini in Sorško polje do ceste Jeprca–Kranj.

Za novo upravno središče so škofje izbrali kraj na obronkih Loškega pogorja ob sotočju obeh Sor, kjer so najprej zgradili stolpast grad na Kranciju, kasneje pa še utrdbo na mestu današnjega gradu. V prid nove lokacije so poleg strateških govorili tudi gospodarski in prometni razlogi, saj se je pod utrdbo kmalu razvilo novo naselje, ki so ga za razliko od prvotne Loke (današnja Stara Loka) imenovali Škofja Loka. Gospodstvo je upravljal oskrbnik ali glavar, ki je bil škofov namestnik. Pri tem so mu po-

Sindikalni izleti 1987

Že pomladi smo na IO sindikata sprejeli sklep, da organiziramo trodnevni izlet v Prago in enodnevni izlet v Avstrijo. Za Prago smo izlet lahko plačali v štirih obrokih in prav to je bilo najbrž odločilno, da se je za izlet prijavilo toliko delavcev. Po končanem prijavnem roku se nas je za Prago prijavilo kar za šest avtobusov, za Avstrijo pa za en avtobus. Določili smo tudi organizacijski odbor za izlet, saj je bilo dela z organizacijo izleta res veliko. Izbrali smo turistično agencijo Alpetour, ki nam je določila dva termina, in sicer 17.–24. septembra za Prago in 19. septembra za Avstrijo. Organizacijski odbor je potem izdelal seznam potnikov po posameznih avtobusih in za vsak avtobus določil vodjo avtobusa, ki bi skrbel za red in koordiniral delo z vodičem. Sezname smo dovolj zgodaj obesili na oglasne deske, tako da smo imeli dovolj časa za morebitne zamenjave poizkušali pa smo ustreči tudi posameznim željam.

Sedaj, ko so izleti mimo, moramo seveda povedati, kako je bilo. Mislim, da smo se sodelavci med sabo že pomenili, kako je bilo. Eni so bili silno zadovoljni in komaj čakajo naslednjega izleta, spet drugi, ki so seveda v manjšini, prisegajo, da ne izlet ne gredo več. Ljudje smo pač različni, kar je enemu všeč, drugega dolgočasi, tako velika množica ima pač različne okuse in mišljenja. Imeli smo tudi izredno smolo z avtobusom, ki je peljal delavce z obrata Gorenja vas in Predvdor. V hotelu, kjer naj bi bivali, so imeli za nas rezervirano samo eno noč in so namesto v nedeljo jutraj odpotovali iz Prage že v soboto zvečer. Zakaj se je to zgodilo, nam v Alpetouru niso mogli pojasniti, rezervacije so imeli pravilno potrjene, očitno je zatajil človeški faktor. Za izgubljeni dan so nam ponudili enodnevni izlet na Dolenjsko za vse potnike, ki so bili prikrajšani za en dan Češke. Upam, da so bili vsi prizadeti

s to odločitvijo zadovoljni. Veliko pripomb je bilo na to, ker nismo imeli vsi organiziranega bivanja v sami Pragi, ampak so se nekateri vozili v hotel tudi do 50 km daleč. Hotele nam določi agencija iz Prage in na to odločitev Alpetour ne more vplivati. V Pragi sta se nam dva potnika tudi izgubila, drugače pa smo se vsi celi in zdravi vrnili domov. Velika večina je odšla v Prago zaradi poceni nakupov, nekaj pa seveda tudi zaradi lepote zlate Prage. Tako sedaj steklene vitrine prenekaterega doma krasijo jedilni servisi iz Češke, kajti to je za vrle Slovence trenutno najbolj iskan artikel.

Da bi tudi tistim, ki v Pragi niste bili, predstavila to naše potovanje, bom opisala doživetja in pot avtobusa št. 4, katerega vodja sem bila.

Na pot smo se odpravili v petek 24. 9. ob 23. uri ob rahlem pršenju dežja. Naš šofer je bil Tone, ki nas je res v redu vozil, vodič pa je bil Dore iz Kranja,

smo potovali. Na Ljubelju je tudi oblast zeblo, saj nas niti povohali niso, tako da smo bili takoj čez. Tam v gnilem kapitalizmu in smo vlekli na dan skrite milijončke. Noč smo bolj ali manj uspešno vsi predremali in zjutraj smo bili že na češki meji.

Vsi v pričakovanju na temne sile vzhoda smo bili v avtobusu tako tiho, da bi še lastno senco skoraj slišali govoriti. No pa so bili fantje kar v redu, niso nas preveč gnjavili. Cezarčka pa se tudi niso branili. Ko smo se zapeljali v svetlo bodočnost, je sonce posijalo in prej mračno nebo se je zjasnilo. V Konopištu smo se ustavili in takoj planili na pivo, saj nas je vožnja res utrudila, predvsem pa izsušila. Tudi na vzhodu imajo „šverc komerc“ in naše dinarčke in markice smo lepo na črno zamenjali v krone in to kar uspešno. Na gradu Konopište smo si lahko ogledali bivališče prestolonaslednika Ferdinanda s čudovitimi umetninami, krasnimi lestenci in ogromnim številom lovskih trofej. Tudi tisti, ki jih zgodovina ne zanima preveč, so sledili razlagi brhke češke

zgodovine. Zvečer smo vsi sestradani planili na okusno večerjo in ko so se nam vrnila moči, smo že planirali, kam gremo zvečer. Tako smo šli pogledati k Švejkovi „V Kaliha“, kjer točijo izvrstno pivo, tu se je zadrževal slavniti Hašek, ko je pisal Dobrega vojaka Švejka. Nekateri so odšli k Fleku, kjer je obvezna postojanka vseh turistov. V soboto dopoldne smo si individualno ogledali Prago in kupili tisto, kar nam prejšnji dan ni uspelo. Središče Prage so Vaclavske

njega predsednika republike. Najbolj nam je ostala v spominu Loreta, kjer so v zakladnici spravljene monstrance neprecenljive vrednosti, v eni je vgrajenih kar šest tisoč briljantov. Zlato uličko, ki je posebnost Hradčanov, smo si ogledali le bežno, saj nas je pregnal dež. Do hotela smo se odpeljali s podzemeljsko železnico, kar je bilo za vse nas doživetje. Zaradi dežja si nismo mogli ogledati slovitega Karlovega mostu čez Vltavo. Zvečer smo si želeli ogledati tudi nočno življenje Prage, ki pa seveda

pletno pregledali, nam nagnali precej strahu v kosti, no, carino pa so plačali le trije. Od veselja smo potem pospravili še skrite rezerve kačje slane.

Na poti proti domu smo se ustavili še v Salzburgu, rojstnem kraju velikega skladatelja Mozarta. Res veličastno mesto, naš vodič Dore se je izkazal kot njegov velik poznavalec, tako da je bil ogled res zanimiv. Vožnja skozi Avstrijo je ob zanimivem pripovedovanju tov. Doreta hitro minila, za dobro razpoloženje pa je skrbel tudi mini pevski zbor, ki je kar ubrano pel pod taktirsko slamico našega Dušana.

Skozi carino smo šli brez sitnosti in bili ob 22. uri že doma. Polni vtisov, predvsem pa polnih rok, smo se odpravili vsak na svoj dom.

Tako smo bolj ali manj veselo in zadovoljno preživeli letošnje sindikalne izlete. Veliko lepega smo videli, predvsem pa smo na izletu pokazali, da smo še veseli ljudje, da se med seboj dobro razumemo in da prav taka srečanja zopet utrdijo morda že zrahljane tovariške vezi. Drugo leto zopet mislimo organizirati podobne izlete, zato vas vabim, da poveste svoje želje, kam bi s svojimi sodelavci želeli iti na skupni potep.

Dunja Ogrizek

Alojz Igličar

Trodnevnega izleta na Češko se je udeležilo 277, enodnevnega po avstrijski Koroški pa 42 naših delavcev.

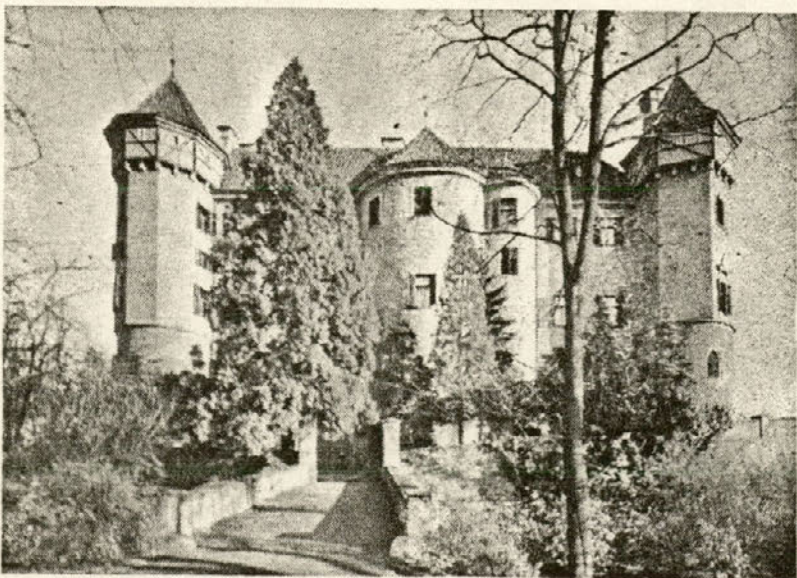
Z izletom po Koroški so bili vsi zelo zadovoljni, na izletu na Češkem pa je prišlo do neljubega dogodka, o čemer smo dobili tudi pismeno obrazložitev DO Turistična agencija ALPETOUR, katero tudi objavljamo.

V imenu odbora za organizacijo izleta se vsem udeležencem izleta lepo zahvaljujemo, da ni bilo še večjih nevšečnosti, hkrati pa vabim, da se med seboj že začnete pogovarjati, kam bi drugo leto organizirali izlet.

namesti, t.j. velik trg, ki je v spodnjem delu zaprt za promet. Tu so vse večje trgovine,

ni tako burno kot v drugih velemestih. Ulice so pozno zvečer prazne in naša Zdravljica je puste praške ulice kar poživila.

V nedeljo zjutraj smo obilno naloženi z novo prtljago zapustili Prago in vsi v strahu pričakovali srečanje s češkimi

Češka je za številne zanimiva zaradi še vedno cenenih nakupov. Vendar je veliko tudi tistih, ki so bili na izletu zadovoljni s številnimi čudovitimi kulturnimi spomeniki, ki smo si jih ogledali. Posebno Praga jih je resnično polna.

vodičke. Po ogledu dvorca smo se odpeljali proti Pragi in se že zgodaj popoldan nastanili v hotelu v centru Prage. Popoldan je bil namenjen za nakupe in vsi smo odšli veselo zapravljati. Proti večeru smo se vračali v hotel obloženi z novimi potovalkami, spalnimi vrečami, supergami, porcelanom — le kdo bi mogel naštetati vse stvari, ki smo jih vlačili v hotel. V trgovinah nas prodajalke niso

na začetku pa je velik muzej z zlato kupolo. Praga ima podzemeljsko železnico in tramvaj, zato nismo zasledili nobene prometne gneče. Mesto je zelo čisto in povsod vlada red in disciplina. No, to nam je predvsem padlo v oči, saj je mi nismo navajeni.

Zgodaj popoldan smo se z domačo vodičko, ki je odlično govorila srbohrvaško, odpeljali na Hradčane nad Prago, rezi-

PREJELI SMO

Opravičilo alpetourja delavcem Jelovice

V Turistični agenciji Alpetour smo po naročilu OOS DO Jelovica organizirali izlet na Češko-slovaško, oziroma točneje v Prago, in to tretji vikend v septembru od 18.—20. 9. za 4 avtobuse. Na žalost pa se je del naših izletnikov iz Jelovice, to je avtobus, v katerem so bili člani sindikata iz obratov v Gorenji vasi in Preddvoru, srečal na najbolj neprijeten način s pojmom prebukiranja — o čemer včasih morda preberete v naših časopisih, da se pogosto dogaja v jadranskih hotelih.

Kot odgovorna oseba v Turistični agenciji Alpetour se čutim dolžnega, da se vsem udeležencem opravičim zaradi prisilno skrajšanega izleta in da pojasnim, kako se je to sploh

lahko zgodilo.

Najprej naj povem, da je poslovanje z vzhodnimi državami bolj togo in na daljše roke. Zato je treba vzeti v zakup določeno število hotelskih kapacitet že v mesecu marcu za celo sezono vnaprej, potem pa to za konkretne skupine ponovno potrditi. Iz dokumentacije naše komercialne službe sem ugotovil, da so 11. avgusta prejeli od našega posrednika pri češkoslovaški državni agenciji Čedok odgovor, da predhodne rezervacije (od spomladi) držijo. Dva dni pozneje smo na naš teleks dobili odgovor, da ponovno potrjujejo konkretne termine: skupina Jelovica v hotelu Meita, 2 nočitvi 18./19. 9. in 19./20. 9.

Kako se je, žal, v resnici do-

ga v našem dolgoletnem poslovanju s ČSSR ne pomnimo. Kajti, če nič drugega, človek dobi vtis, da imajo zelo strogo urejeno poslovanje in da do subjektivne napake pri njih ni moglo priti. Domnevamo lahko le, da je posegla vmes višja sila — če je bila bolj z vzhoda, pa nam Čehi niso hoteli odgovoriti!

Vsem prizadetim udeležencem smo se skušali oddolžiti z enodnevni izletom v nedeljo 11. oktobra na Dolenjsko na naše

Na koncu naj poudarim, da s strani delavcev Alpetoura, ki so organizirali ta izlet, ni bilo nobene napake, da so pripravili vse rezervacije tako, kot je treba, zato upamo, da se bomo s člani sindikata DO Jelovica že spomnili 1988 srečali na novem skupnem izletu. Lep pozdrav v imenu delavcev Turistične agencije Alpetour.

Borut Mencinger
direktor

Sindikalne igre občine Škofja Loka

Meseca oktobra se začnejo občinske sindikalne igre, ki bodo trajale vse do začetka novembra. Kolesarjenje se bo odvijalo v Hrastnici, plavanje v bazenu v Železnikih, balinanje, ekopni tek, mali nogomet, odbojka, namizni tenis, kegljanje, šah, pikado in streljanje pa v Škofji Loki — večinoma v športni dvorani Poden.

Razen kolesarjenja na kronometer, ekipnega teka in plavanja, ki se bodo vršili v četrtek in petek, bodo vse ostale panoge ob sobotah in nedeljah.

Če bi se iz naše DO udeležili tekmovanja za moške in ženske v vseh disciplinah, bi se udeležilo 76 tekmovalcev.

V naši DO je za šport dodeljeno 1.000.000,- din, od tega pa je šlo več kot polovico denarja za smučanje. Tako je za ostale discipline ostalo zelo malo. Od tega denarja pa se plača tudi prijavina na Lesariadi, igrah sozd GLG, prijavina na občinskih sindikalnih igrah, na turnirjih, ki trajajo skozi celo sezono, nagrade — kolajne za najboljše tekmovalce posameznih panog na tekmovanjih v okviru naše DO. Tako ni denarja za drese in rekvizite za posamezne panoge. Da ne govorim, kako težko je dobiti tekmovalce, ker jim ne moremo nič nuditi. V primerjavi z ostalimi DO v okviru občine

Škofja Loka prav tako v okviru sozd GLG smo kot nekakšni „reveži“. V pogovorih z drugimi DO športni dejavnosti v naši DO zelo malo nudijo, čeprav zelo veliko naredimo na tem področju. Na sestankih sindikata pa tolčejo čez nas, kot da nič ne delamo in to ravno taki ljudje, ki se nočejo vključiti v našo sredino. Če bi poznali naše delo in nam vsaj malo pomagali, bi videli, da ni tako, kot izjavljajo.

Vsi, ki se ukvarjamo s športom, bi radi sprejeli medse čimveč novih članov, saj nam jih še kako manjka, predvsem za odbojko (moško in žensko), kolesarjenje, plavanje in balinanje.

V mesecu oktobru se bo pričela splošna rekreacija, na kateri se igra tudi odbojka in mali nogomet, kegljanje in namizni tenis v športni dvorani Poden. Vsi novi interesenti pristrčno vabljeni.

BK

Komisija za šport in rekreacijo Jelovice tudi letošnjo sezono 1987/1988 omogoča

ORGANIZIRANO REKREACIJO

KEGLJANJE — vsak ponedeljek od 16. do 18. ure v ŠD Poden
NAMIZNI TENIS — vsako sredo od 20.15 do 21.45 ure v ŠD Poden
SPLOŠNA REKREACIJA — vsak petek od 20. do 21.30 ure v OŠ Cvetko Golar na Trati

Pridite, ne bo vam žal!

K.B.

izlet

V prejšnji številki smo obljubili, da vam bomo danes razkrili, kam gremo na letošnji mladinski izlet.

Datum je že znan, in sicer bomo odšli v soboto, 14. novembra, vrnili pa naj bi se v nedeljo, 15. novembra, torej bo to dvodnevno rajžanje po naši lepi domovini. Da bi čimbolj zmanjšali stroške prevoza, ki — mimogrede povedano — dosegajo že vrtočlave zneske, smo se odločili, da bomo to pot zasedli ene od preštevilnih toplic, ki so v naši lepi Sloveniji. Žal pa se je tu zataknilo. Precej težko je dobiti nastanitev za takšno „čredo“ s sobote na nedeljo v kateremkoli zdravilišču, pa še poceni naj bi bilo.

Pripravljala ekipa se trudi in upamo, da vam bomo že čez nekaj dni lahko pred nos nalepili plakat, na katerem bo z velikimi črkami pisalo, kam gremo in koliko cvenka bo šlo iz vaših žepov.

Vsem mladincem še enkrat: 14. in 15. november je naš!

P.S.: Naj se vas ne prijavi več kot sto!

Igor Pintar

Aktivnosti obratnih gasilskih enot

V finalnem tehnološkem procesu obdelave lesa se čedalje več uporabljajo razna premazna sredstva, ki poleg osnovnih lesnih produktov in energetike predstavljajo močno povečano nevarnost požara, le-ta pa je lahko vsak trenu tek kjerkoli.

Ker Jelovico sestavljajo tudi dislocirani obrati, kot so Gorenja vas, Preddvor, Sovodenj in Kranj s slično tehnologijo obdelave lesa, smo pred desetimi leti organizirali gasilske enote, katerih namen je, da bi v slučaju požara le-tega pogasili ali pa ogenj zadrževali do prihoda pomoči iz matičnega društva, poklicne enote ali pa njim najbližje teritorialne gasilske enote. Pomen in potreba gasilskih enot po obratih je v teh desetih letih prišla večkrat do izraza, več požarov so pogasili sami, bili pa so primeri, da smo jim prišli v pomoč tudi mi pa tudi poklicni gasilci iz Kranja. Gasilske enote po obratih so dokaj dobro organizirane in tudi dovolj aktivne. Vsaka izmed njih ima namreč približno po deset članov, ki jih vodi deseter s pomočjo instruktaze domačih poklicnih gasilcev.

Te gasilske enote delujejo po programu dela, ki ga sprejme in potrdi operativni štab gasilskega društva Jelovica. Sestoji pa se iz teoretičnih in praktičnih vaj.

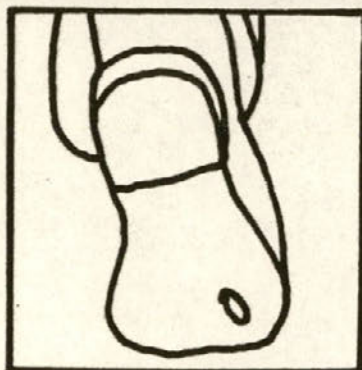
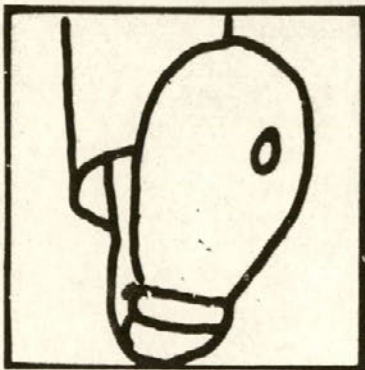
Resnost dela teh enot se vidi na vsakoletnem ocenjevanju njihovega dela, ki obsega sledeča področja: število aktivnih

članov, število opravljenih teoretičnih in praktičnih vaj, samostojno opravljeni protipožarno preventivni pregledi obrata, vzdrževanje skupne in osebne opreme, teoretično in praktično znanje, ter osebna urejenost gasilcev. Važno pa je tudi mnenje vodstva obrata, kajti dostikrat je potrebna njihova pomoč in sodelovanje pri reševanju problemov teh enot. Mnenje vodstva obratov do teh enot je dokaj pozitivno, kar se vidi tudi v njihovem dobrem delu.

Pri ocenjevanju zgoraj omenjenih področij dela teh enot se vodi točkovnik na osnovi doseženih točk pa se dodeli minimalna finančna dotacija kot nagrada za opravljeno delo. Nič jim torej ni podarjeno, vse zaslužijo.

Pred leti je bilo opravljeno medobratno gasilsko tekmovanje teh enot, prvo mesto je dosegla gasilska enota obrata montažnih objektov, danes te enote ni več. Škoda. Spomnim na to tekmovanje, ki je bilo enkratno, pa krasi v gasilskem domu lep kip gasilca, delo Antona Kužnika gasilske orodjarne teh enot pa krasijo lične diplome in slike medsebojnega sodelovanja.

Stanislav Šink

ZAPOSILILI SO SE

RANKOVIČ VIŠESLAVKA
GOVEKAR FRANC
LEBAN MATJAŽ
DOLENEC FRANC
PER DAMJAN
BUJAS ANTE, vodja poslovalnice Šibenik
GRBIČ RANKO
PRIMOŽIČ MIHAEL
VODNIK MARKO
JOVANOVIČ ZORAN
RAJGELJ ROBERT
JERALA BRANKO, pripravnik
MELKIČ MATJAŽ, pripravnik
DUGULIN ALEŠ, predstavnik v Novi Gorici
VOLČIČ MARKO
KOŠIR ROBERT

Z DELOM SO PRENEHALI

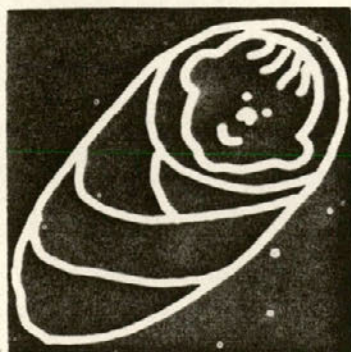
PIRIH BOŠTJAN, izjava
ROGIČ GORDANA, odpoved
GODEC DARKO, sporazumno
TOČAKOVIČ DRAGAN, rehabilitacija
ŠKET VEKOSLAV, dipl. iur., odpoved
HOMEK FRANC, izključen

NA ODSLUŽENJE VOJAŠKEGA ROKA SO ODŠLI

KLEMENČIČ EMIL
HRENKO IVAN, dipl. ing.
JENKO ZORAN
FRELIH ALEŠ

UPOKOJILI SO SE

LAMPREHT JERNEJ
LIKOZAR ALOJZIJ

RODILI SO SE

KOVAČ MARJANU — sin
MIHA
KAVČIČ MILENI — hči
ŠPELA

POROČILI SO SE TUŠEK VIDA — GABER

ZAHVALE

Ob prerani izgubi dragega sina in brata

MARJANA FOJKARJA

se iskreno zahvaljujeva za podarjeno cvetje in denarno pomoč obratu II in obratu Predvor, za izrečeno sožalje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

oče in brat Janez

Ob smrti mojega očeta

JOŽETA DOLENCA

se zahvaljujem sodelavcem za izrečeno sožalje, cvetje in spremstvo na zadnji poti.

sin Jože z družino

Očistevalna akcija gasilcev Jelovice

Čeprav je osnovni namen obstoja gasilskega društva v podjetju zaradi boljše požarne varnosti, pa je gasilce vedno lahko pripraviti, da poleg rednega strokovnega usposabljanja naredijo prostovoljno še kakšno drugo delo. Tako je bila organizirana večja delovna akcija v obratih na Starem dvoru, v kateri je sodelovalo 37 gasilk in gasilcev ter 5 planincev. Akcija je trajala 4 proste popoldneve.

V akciji je bilo narejenega veliko. Tako so gasilci temeljito očistili sušilnice ter vedno problematično ventilacijsko postajo, kjer je bilo „deponiranega“ cca 12 m³ finega lesnega prahu in drugih gorljivih materialov, najmanj enaka količina žaganja pa je bila odstranjena iz žlot na hali A in B ter iz kotlovnice. Očiščene in urejene so bile najbolj kritične površine dvorišč in temeljito očiščen tudi bazen pod menzo.

Učinek akcije je viden za večino le delno na dvorišču, za tistega na strehah pa običajno vemo le gasilci, ki se tudi zavedamo kakšno nevarnost predstavljajo take količine prahu ob naših energetskih postrojenjih in na strehah. Ob morebitnem požaru bi tako stanje popolnoma onemogočilo gašenje zaradi eksplozij, ki bi jih vzganja ni prah povzročil.

Taka akcija bi morala biti samo vzpodbuda, da se pristopi k občasnemu čiščenju po vseh obratih in oddelkih, še posebno če vemo, da ima lesni prah, naložen po raznih instalacijah, ob pravih pogojih enake lastnosti kot smodnik.

Ne bo odveč, če pripišem še to, da so vodje službe obratov in oddelkov poleg rednih proizvodnih zadolžitev dolžni skrbeti tudi za red in čistočo in tudi za požarno varnostne ukrepe na svojem področju. Sem pa spada poleg rednega čiščenja tudi skrb za proste transportne poti in prehode dostop do gasilnih naprav ter elektro-naprav, kakor tudi za pravilno hrambo vnetljivih snovi v predpisanih količinah.

Anton Kužnik

ČLANICE NAŠEGA GASILSKEGA DRUŠTVA NA REPUBLIŠKEM TEKMOVANJU V KOPRU

Odličen tekmovalni uspeh

Naše gasilsko društvo deluje že dobrih 36 let in od vsega začetka so v društvu aktivne tudi članice. Letos smo dosegle naš največji uspeh: 1. mesto med industrijskimi gasilskimi društvi na občinskem tekmovanju, 1. mesto na medobčinskem tekmovanju v Kranju, kar nam je omogočilo udeležbo na republiškem tekmovanju.

Na vsa tekmovanja smo se dobro pripravljale, največ pozornosti pa smo posvetile pripravi na republiško tekmovanje, saj smo se zavedale, da ni kar tako lahko pomeriti se z najboljšimi gasilkami z vseh koncev Slovenije. Na teh pripravah nam je bil v največjo pomoč naš mentor Jože Okorn, ki je s svojim znanjem in sposobnostjo dosegel, da smo čas, ki smo ga dosegle na medob-

činskem tekmovanju, skrajšale kar za dobrih 20–30 sekund.

V pripravljalnem obdobju smo imele 37 vaj, kar zneso skupaj s tekmovanjem 106 aktivnih ur dela.

Da pa smo se lahko tako pripravljale, smo dobile vso podporo pri vodstvu delovne organizacije. Omogočilo nam je tudi nakup novih delovnih oblek in nas finančno podprlo pri nastopu na republiškem tekmovanju. Pred zadnjo vajo nam je zaželel vso srečo na tekmovanju direktor naše delovne organizacije otv. Matjaž Čepin.

Naj na kratko predstavim še potek republiškega tekmovanja. Potekalo je 10. in 11. 10. 1987 v Kopru. Naša ekipa je imela obvezni uradni trening

ob 7.28 uri, kjer smo doživeli največje presenečenje, ko nam je vodja komisije za pregled opreme dejal, da nimamo pravilne opreme in s to opremo ne moremo nastopiti v konkurenci. Tako nam ni ostalo drugega, kot da se eden od šoferjev vrne domov po široke delovne pasove in čelade. Kljub temu smo vajo na uradnem treningu dobro izvedle in dosegle 804,60 točk.

Tekmovalni nastop smo imele ob 15.28 uri. Ob pregledu rezultata smo ugotovile, da boljšega uspeha skoraj ne bi mogle doseči, saj je bil čas vaje odličen: 89,5 sekund in je boljši kot čas na treningih doma. Skupno smo dosegle 816,50

med ekipami članskih industrijskih gasilskih enot do 25 let povprečne starosti v Sloveniji. Za dosežen rezultat smo prejele pismeno priznanje in vsaka udeleženka tudi bronasti tekmovalni znak.

Ko so nam izročili še računalniški izpis rezultatov, smo ugotovile, da smo med ekipami iz IGD iz lesne industrije celo na 3. mestu, saj sta pred nami le ekipi iz Mebla in Celuloze. Najuspešnejše GD je bilo iz Doba, saj so se republiškega tekmovanja udeležili kar s 5 desetninami in odnesli domov 2 kompleta zlatih in 2 kompleta srebrnih medalj, peta desetina pa je tretje mesto zgrešila le za 0,1 točke.

točk, kar je bilo kar 11,90 točke več kot na uradnem treningu.

V nedeljo dopoldan so tekmovali še tiste ekipe, ki v soboto niso prišle na vrsto oziroma je tako določil žreb. Ob 13. uri smo se vsi gasilci-tekmovalci, kar 2.410 nas je bilo, zbrali v zboru za parado in v paradi odšli na tekmovalni prostor, kjer je bila uradna razglasitev rezultatov in slovesni zaključek tekmovanja s spuščanjem zastave. Pri razglasitvi smo izvedele, da smo se uvrstile na odlično 11. mesto

Organizacija in vse, kar je bilo v zvezi s tekmovanjem, je potekalo brezhibno in po vnaprej določenih časih brez odstopanj.

Iz vsega povedanega sledi, da GD Jelovica v svojem delovanju še nikoli ni imelo ženske desetine, ki bi se uvrstila na republiško tekmovanje. To daje nam članicam veliko vzpodbudo, v neki meri pa tudi obvezo, da s takim delom nadaljujemo in v bodoče poskušamo doseči še boljše rezultate in uspehe.

Danica Miklavčič

čeli že spomladi in kot je kazalo po odzivu, je bilo interesentov kar za cel avtobus. No, sedaj po dopustih pa se je naš avtobus skrčil na 18 najbolj zagnanih in žal je lahko tistim, ki niso šli z nami.

Tako nam je v soboto, 12. 9. 1987 čudovito septembrsko sonce napovedovalo lepo turo. Preko Pokljuke, katero štejem kot najlažje izhodišče za vzpon na Triglav, smo se najprej z Rudnega polja povzpeli do Vodnikove kočice. Že med potjo do tu smo se srečevali s pravim navalom planincev na našega očaka. Planinci z vseh

misli in prav kmalu smo se skupaj odpravili proti vrhu. Pot, ki je ne moremo več imenovati nevarno, saj je tako prežeta s klini in zajlami, da ob malo večji pazljivosti ne more priti do nezgode. Sonce je pošiljalo svoje tople jesenske žarke že precej poševno, ko smo srečno vsi skupaj prilezli na vrh. Veseli vsi ob podajanju

vetrov so zvedavo zrlili proti vrhu Triglava, ki se od tu kaže v vsej svoji mogočnosti od nog do glave. Tistim „bledoličnikom“, ki so se prvič spogledali z njim, je počasi skoraj zardeval obraz, tako mogočno deluje pogled nanj. Seveda pa to ne velja za naše planince, ki so razen dveh, treh že vsi tapravi planinski kozli. Po tem ogle-dovanju in kratkem počitku smo se kmalu spopadli s strmino proti Kredarici. Ta pot pa je tudi našo skupinico počasi „načela“ in jo do Kredarice že močno raztegnila. Vendar smo vsi srečno prispeli do naše najvišje postojanke. Tukaj je že vladal pravi kaos, tak naval planincev z vseh vetrov se je valil proti naši najvišji postojanki. Na srečo smo takoj okupirali v jedilnici dve, tri mize in si priskrbeli vsaj trdo prenočišče. Popoldne je bilo še dolgo, zato smo se vsi strinjali, kaj če bi še danes poizkusili na vrh. Kdo ve, kako bo z njim jutri. Ta čas pa se pojavita med nami tudi dva naša bivša planinca, Matjaž in Polde, ki sta prilezla sem gor iz severne stene z nemške smeri. Bila sta istih

rok in krstu tistih, ki so stali prvič na vrhu, smo si vsak po svoje dajali duška ob prelepem vremenu. Prav nič se nam ni mudilo z vrha, tako da smo nekatere morali skoraj nagnati nazaj po zajlah.

Kako smo potem prebili noč, raje ne bi opisoval – kakor se je vsak znašel. Prelepo nedeljsko jutro nam je nakazalo pot proti koči Planika in ob uživanju vseh planinskih lepot smo naredili še ovinek nazajgrede preko Doliča in čudovite Vel-ske doline, Velemu polju na-proti. Tu smo si opomogli s pravim alpskim mlekom v si-rarni Velega polja in si neka-teri nabavili tudi sir. Ob uživanju teh planinskih dobrot smo skoraj pozabili, da nas čaka še nekoliko vzpona proti poti pod Toščem, od koder nas bo le-ta popeljala nazaj proti Rudnemu polju. Pa tudi ta pot je minila in ne boste verjeli, z našim prevoznikom smo se istočasno srečali na dogovorjenem mestu.

Tako sta minila še dva prelepa dneva planin, ki nam jih tudi turobnost jesenskih megla, kamor smo se spustili proti dolini, ni mogla več pokvariti.

J. G.

TRIGLAV '87

Kljub gneči smo se imeli lepo

Dobro leto je trajalo, da smo se planinci Jelovice zopet bolj množično potrudili, da osvojimo našega očaka. Že Prešeren je zapisal, da mu v deželi Kranjski zlepa ni para, da bi tako ponosno vzdigoval svoje tri sive glave. Prav tak ponosen se nam je kazal tudi v teh dneh, ko smo se povzpeli nanj.

Lahko rečem, da smo z akcijo zbiranja prijav za Triglav '87 pri-